

[Miljøministeren]

kan jeg helt bekræfte. Det er rigtigt, at der er udlagt et endda meget stort areal til byformål, som der sandsynligvis ikke bliver behov for inden for de næste 20 år. Der skulle ikke være noget i vejen for, at man kan inddrage disse områder.

Hr. Erik Holst var inde på, hvad vi konkret vil gøre, hvis det viser sig, at man ikke tager hensyn. Jeg har antydnet det over for fru Margrete Auken. Nu nævner hr. Erik Holst, at der også var den mulighed at give retningslinjer om kolonihaver i et landsplandirektiv. Jeg håber ikke, der bliver brug for det, men vi er åbne over for at sikre, at kolonihavespørgsmålet bliver behandlet, som det er ønsket fra folketingets side.

Erik Holst (S):

Jeg mærker mere og mere, at miljøministerens hjerte banker varmt for sagen, men at det kniber med at finde veje til konkret at vurdere mulighederne. Derfor vil jeg da her ved første behandling foreslå ministeren, at man ser nærmere både på det store udækkede behov, der findes i Københavns og Frederiksberg kommuner, og på den mulighed, statens jordlovsudvalg har for at fortsætte sine opkøb af jord til kolonihaveformål på grundlag af en af hovedstadsrådet udarbejdet samlet plan. Jeg refererer her direkte fra en pressemeddelelse fra planstyrelsen den 3. september 1979, så det er ikke noget, der ligger ministeriet uendelig fjært.

I samme udmærkede pressemeddelelse står der, at det kan være nødvendigt at forøge bevillingerne til statens jordlovsudvalgs virksomhed, eller man kunne gøre det, at man beder udvalget om ikke at sælge den jord, det får fat i.

Endelig har miljøministeren en ualmindelig dejlig lov, som der måske nok kunne fylde noget mere i, og som vi – bl.a. kan jeg huske på radikal foranledning – prøvede under finanslovdebatten at få fyldt lidt mere i, nemlig loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål, det, vi kalder arealerhvervelse.

Der skulle altså være muligheder nok for at finde en vej, hvis vi alle sammen er enige om det, uden at vi direkte trækker noget ned over hovedet på kommunerne generelt, og uden at vi fratager kommunerne indtrykket af, at det er deres eget ansvar. Jeg er meget

indforstået med fru Hanne Severinsens ønske om, at vi ikke skal tvinge kommunerne. Det tilfælde, jeg omtalte lige før, hvor en tidligere minister måtte tvinge Herlev kommune, gæfter jeg på og håber jeg på var en undtagelse, men lad det hele tiden svæve over vandene også i fremtiden, hr. minister. Hvis kommunerne synes, det kniber lidt med at få realiseret de mange gode intentioner, som folketinget har, må ministeren være villig til at kalde ind og afgøre tingene ud fra miljøhensyn, ud fra overordnede hensyn, ud fra landsplanhensyn og navnlig ud fra de gode ønsker, som ministeren og alle ordførerne har om kolonihaver til det trængende folk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af Statens Uddannelsesstøtte (SU).

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) og Alice Faber (SF).
(Fremsat 8/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

SF og VS foreslår i lighed med sidste år, at uddannelsesstøtten skal ydes til alle over 16 år, og det skal ske udelukkende i form af stipendier og statslån, som er rentefrie i studietiden og derefter lavt forrentede, statsgaranti for studielån i banker og sparekasser afskaffes, alle støttesatser forøges, forældre-